

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016 r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia wierzycieli W. P. i M. P. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt I Co 502/16, w sprawie ze skargi na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku – Z. O., w sprawie Km 30/16 przy uczestnictwie dłużniczki A. C.

p o s t a n o w i a:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 maja 2016r. (pkt II), Sąd Rejonowy w wyniku umorzenia postępowania ze skargi na czynności komornika, zasądził solidarnie od wierzycieli W. P. i M. P. na rzecz dłużniczki A. C. kwotę 357 zł, tytułem zwrotu kosztów postępowania. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd wskazał art. 770 kpc w zw. z art. 98 § 1 kpc i art. 13 § 2 kpc oraz § 8 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wierzyciele zarzucili naruszenie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc i art. 770 kpc oraz art. 49 ust. 1 i 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, przez zasądzenie od wierzycieli na rzecz dłużniczki zwrotu kosztów postępowania, mimo że faktycznie nie można było ich uznać za stronę przegrywającą postępowanie. Wskazując na powyższy zarzut, skarżący wnieśli o uchylenie postanowienia w zaskarżonym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu. W postępowaniu ze skargi na czynności komornika mają odpowiednie zastosowanie powołane w uzasadnieniu skarżonego postanowienia przepisy o kosztach procesu tj. zawarte w art. 98 i nast. kpc w związku z art. 13 § 2 kpc. W rozpoznawanej sprawie dłużniczka, na skutek wniesionej skargi, uzyskała korzystne dla siebie rozstrzygnięcie, gdyż Komornik, w trybie przepisu art. 767 § 4 kpc, przed rozpoznaniem skargi przez Sąd, po doręczeniu mu jej odpisu, uwzględnił w całości żądanie tejże skargi i uchylił zaskarżone postanowienie w części dotyczącej ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego (k. 20). Tym samym skarga dłużniczki, w dacie jej wniesienia, w świetle powyższej czynności organu egzekucyjnego, okazała się uzasadniona, zatem to wierzyciele – w myśl ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, wyrażonej w art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc – powinni zwrócić koszty poniesione przez skarżącą w związku z postępowaniem skargowym. Skarżący natomiast nieprawidłowo jako podstawę orzekania o kosztach postępowania skargowego upatrują całokształt postępowania egzekucyjnego, w tym w ich zasadnym wniosku o jego wszczęcie oraz cofnięciu tego wniosku po wpłacie dokonanej bezpośrednio przez dłużniczkę na ich rzecz. Niezrozumiałym jest przy tym zarzut

naruszenia art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. 2015 r., poz. 790) skoro stanowi on podstawę do ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego, nie zaś wywołanych skargą na czynności komornika, które ustala sąd. W rozpoznawanej sprawie dłużniczka poniosła łącznie koszty w wysokości 357 zł, na które składała się opłata od skargi (100 zł), koszty zastępstwa adwokackiego (240 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), którymi, z wyżej wskazanych względów, zasadnie zatem Sąd pierwszej instancji obciążył wierzycieli.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.

(...)